

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2019/474**av den 19 mars 2019****om ändring av förordning (EU) nr 952/2013 om fastställande av en tullkodex för unionen**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 33, 114 och 207,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 ⁽³⁾ fastställs en tullkodex för unionen (nedan kallad *kodexen*) med allmänna regler och förfaranden som ska tillämpas på varor som förs in i och ut ur unionens tullområde.
- (2) Den italienska kommunen Campione d'Italia, som är en italiensk exklav inom Schweiz territorium, och de italienska delarna av Luganosjön bör ingå i unionens tullområde eftersom de historiska skäl som motiverar att dessa territorier står utanför, som deras isolerade läge och ekonomiska nackdelar, inte längre är tillämpliga. Dessa territorier bör därför av samma skäl omfattas av de allmänna reglerna för punktskatt samtidigt som de också framöver ska vara undantagna från det gemensamma systemet för mervärdesskatt. För att säkerställa att de ändringarna börjar tillämpas enhetligt från och med samma tidpunkt bör dessa territorier ingå i unionens tullområde från och med den 1 januari 2020.
- (3) Kodexen bör ändras för att göra klart att en innehavare av ett beslut om bindande klassificeringsbesked kan utnyttja detta beslut i upp till sex månader efter det att beslutet om bindande klassificeringsbesked har återkallats, om återkallandet beror på att det beslutet inte längre överensstämmer med tullagstiftningen eller att villkoren för fattande av beslutet om bindande klassificeringsbesked inte uppfylldes eller inte längre uppfylls.
- (4) Tillfällig lagring bör läggas till i förteckningen över tullformaliteter som omfattas av bestämmelsen i kodexen om att tullskulder som uppkommit till följd av bristande efterlevnad upphör där underlåtenheten inte hade någon avgörande inverkan på det korrekta genomförandet av det berörda förfarandet, inte utgjorde ett försök till bedrägeri och där situationen senare rättades till. När det gäller upphörandet av tullskulder i sådana fall bör tillfällig lagring inte behandlas annorlunda än ett tullförfarande. Även delegeringen av befogenhet till kommissionen att komplettera den bestämmelsen i kodexen bör ändras för att innefatta tillfällig lagring.
- (5) Om tullmyndigheterna är skyldiga att ogiltigförklara en summarisk införseldeklaration på grund av att de varor som omfattas av deklarationen inte har förts in i unionens tullområde, bör den summariska införseldeklarationen utan dröjsmål ogiltigförklaras 200 dagar efter det att den ingavs i stället för inom 200 dagar, eftersom det är den period under vilken varorna ska föras in i unionens tullområde.
- (6) För att tullmyndigheterna ska kunna göra en verklig riskanalys och lämpliga riskbaserade kontroller måste det säkerställas att de ekonomiska aktörerna före varornas ankomst lämnar uppgifter och information om icke-unionsvaror i form av en summarisk införseldeklaration. Om en summarisk införseldeklaration inte ingetts innan varorna förts in i unionens tullområde och undantag från skyldigheten att inge en deklaration inte har medgetts, bör de ekonomiska aktörerna lämna de uppgifter och den information som normalt ingår i summariska införseldeklarationer i sina tulldeklarationer eller deklarationer om tillfällig lagring. Möjligheten att inge en tulldeklaration

⁽¹⁾ EUT C 367, 10.10.2018, s. 39.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 31 januari 2019 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 18 februari 2019.

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen (EUT L 269, 10.10.2013, s. 1).

eller deklaration om tillfällig lagring i stället för en summarisk införseldeklaration, bör i detta sammanhang endast vara tillgänglig om de tullmyndigheter för vilka varorna uppvisas tillåter detta. Om tullmyndigheterna är skyldiga att ogiltigförklara en deklaration om tillfällig lagring på grund av att de varor som omfattas av deklarationen inte har uppvisats för tullen, bör den deklarationen utan dröjsmål ogiltigförklaras efter det att 30 dagar har förflutit efter det att den ingavs i stället för inom 30 dagar, eftersom det är den period under vilken varorna ska uppvisas för tullen.

- (7) Fullständig befrielse från importtullar bör föreskrivas för varor som har reparerats eller ändrats under förfarandet för passiv förädling i ett land eller territorium med vilket unionen har ingått ett internationellt avtal som föreskriver en sådan befrielse, för att säkerställa att unionen fullgör sina internationella åtaganden i detta sammanhang. Eftersom omfattningen av den befrielsen är begränsad till införsel av de varor som faktiskt har reparerats eller ändrats i det berörda landet eller territoriet, bör den inte utvidgas till införseln av reparerade eller ändrade produkter som framställs av likvärdiga varor eller ersättningsvaror inom ramen för standardutbytes-systemet. Befrielsen från importtullar bör därför inte tillämpas på dessa varor och produkter.
- (8) Om tullmyndigheterna är skyldiga att ogiltigförklara en summarisk utförseldeklaration eller anmälan om återexport på grund av att de relevanta varorna inte har förts ut ur unionens tullområde, bör deklarationen eller anmälan utan dröjsmål ogiltigförklaras efter det att 150 dagar har förflutit efter det att den ingavs i stället för inom 150 dagar, eftersom det är den period under vilken varorna ska föras ut ur unionens tullområde.
- (9) I enlighet med proportionalitetsprincipen är det nödvändigt och lämpligt för att förverkliga de grundläggande målen att skapa en välfungerande tullunion och genomföra den gemensamma handelspolitiken, att lösa ett antal tekniska problem som har upptäckts under genomförandet av kodexen sedan dess ikraftträdande, att inkludera två territorier inom en medlemsstat i unionens tullområde och att anpassa kodexen till ett internationellt avtal som inte var i kraft när kodexen antogs. Denna förordning går inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå de eftersträlvade målen, i enlighet med artikel 5.4 i fördraget om Europeiska unionen.
- (10) Förordning (EU) nr 952/2013 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EU) nr 952/2013 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 4.1 ska tolfte strecksatsen ersättas med följande:

”— Republiken Italiens territorium, utom kommunen Livigno.”

2. I artikel 34.9 ska första stycket ersättas med följande:

”9. Om ett beslut om bindande klassificeringsbesked eller om bindande ursprungsbesked upphör att gälla i enlighet med punkt 1 b eller punkt 2, eller återkallas i enlighet med punkterna 5, 7 eller 8, får beslutet om bindande klassificeringsbesked eller om bindande ursprungsbesked fortfarande användas i samband med bindande kontrakt som baserades på det beslutet och som ingicks innan det upphörde att gälla eller återkallades. Den förlängda användningen ska inte tillämpas när ett beslut om bindande ursprungsbesked fattas för varor som ska exporteras.”

3. Artikel 124.1 h i ska ersättas med följande:

”i) Den underlåtenhet som medförde att en tullskuld uppkom hade ingen avgörande inverkan på det korrekta genomförandet av den tillfälliga lagringen eller det berörda tullförfarandet och utgjorde inte ett försök till bedrägeri.”

4. Artikel 126 ska ersättas med följande:

”Artikel 126

Delegering av befogenhet

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 284 för att fastställa en förteckning över sådan underlåtenhet som inte har någon avgörande inverkan på det korrekta genomförandet av den tillfälliga lagringen eller det berörda tullförfarandet, och för att komplettera artikel 124.1 h i.”

5. Artikel 129.2 ska ersättas med följande:

”2. Om varor för vilka en summarisk införseldeklaration har ingetts inte har förts in i unionens tullområde ska tullmyndigheterna utan dröjsmål ogiltigförklara deklarationen i något av följande fall:

- a) På ansökan av deklaramenten, eller
- b) efter det att 200 dagar har förflutit sedan deklarationen ingavs.”

6. Artikel 139.5 ska ersättas med följande:

”5. I de fall sådana icke-unionsvaror vars ankomst anmäls till tullen inte täcks av en summarisk införseldeklaration, och utom i de fall undantag medges från skyldigheten att inge en sådan, ska en av de personer som avses i artikel 127.4, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 127.6, omedelbart inge en sådan deklaration eller, om det tillåts av tullmyndigheterna, i stället inge en tulldeklaration eller en deklaration för tillfällig lagring. Om en tulldeklaration eller en deklaration om tillfällig lagring inges under sådana förhållanden ska deklarationen innehålla åtminstone de uppgifter som krävs i den summariska införseldeklarationen.”

7. Artikel 146.2 ska ersättas med följande:

”2. Om varor för vilka en deklaration om tillfällig lagring har ingetts inte anmäls till tullen ska tullmyndigheterna utan dröjsmål ogiltigförklara deklarationen i något av följande fall:

- a) På ansökan av deklaramenten, eller
- b) efter det att 30 dagar har förflutit sedan deklarationen ingavs.”

8. Följande artikel ska införas:

”Artikel 260a

Varor som reparerats eller ändrats inom ramen för internationella avtal

1. Fullständig befrielse från importtullar ska beviljas förädlade produkter som framställs av varor som hänförs till förfarandet för passiv förädling om det på ett för tullmyndigheterna tillfredsställande sätt fastställs att

- a) de varorna har reparerats eller ändrats i ett land eller territorium utanför unionens tullområde med vilket unionen har ingått ett internationellt avtal som föreskriver sådan befrielse, och
- b) villkoren för befrielse från importtullar i det avtal som avses i a är uppfyllda.

2. Punkt 1 ska inte tillämpas på förädlade produkter som framställts av de likvärdiga varor som avses i artikel 223 och de ersättningsprodukter som avses i artiklarna 261 och 262.”

9. Artikel 272.2 ska ersättas med följande:

”2. Om varor för vilka en summarisk utförseldeklaration har ingetts inte förs ut ur unionens tullområde ska tullmyndigheterna utan dröjsmål ogiltigförklara deklarationen i något av följande fall:

- a) På ansökan av deklaramenten, eller
- b) efter det att 150 dagar har förflutit sedan deklarationen ingavs.”

10. Artikel 275.2 ska ersättas med följande:

”2. Om varor för vilka en anmälan om återexport har ingetts inte förs ut ur unionens tullområde ska tullmyndigheterna utan dröjsmål ogiltigförklara anmälan i något av följande fall:

- a) På ansökan av deklaramenten, eller
- b) efter det att 150 dagar har förflutit sedan deklarationen ingavs.”

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 1.1 ska tillämpas från och med den 1 januari 2020.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 19 mars 2019.

På Europaparlamentets vägnar

A. TAJANI

Ordförande

På rådets vägnar

G. CIAMBA

Ordförande
